अथ पञ्चमोऽनुवाकः।

(१) चतुर्थेऽश्वस्य जलावगाहनमुक्तं पञ्चमे महर्त्विजामश्व-प्रोक्षणमुच्यते। तदेतद्विधत्ते। "चत्वार ऋत्विजः समुक्षन्ति। आभ्य एवैनं चतसृभ्योऽभिसमीरयन्ति" इति। अध्वर्य्युब्रह्म-होत्रुद्गातारः 'चत्वारः', तदीयेन समुक्षणेन प्राच्यादिभ्यश्च-तसृभ्यो दिग्भ्यः सकाशात् 'एनं' अश्वं, अभिसमीरयन्ति 'आ-भिमुख्येन तत्तद्दिशि सम्यगुत्साहयन्ति'।

(२) चतुर्णां प्रोक्षणं सङ्गृह्योक्तत्वाद्विवरातुमादावध्वर्योः प्रोक्षणं विधत्ते। "शतेन राजपुत्रैः सहाध्वर्युः। पुरस्तात् प्रत्यङ् निष्वन् प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयꣳ राजा वृत्रं बध्यादिति। राज्यं वा अध्वर्युः। क्षत्रꣳ राजपुत्रः। राज्येनैवा-स्मिन् क्षत्रं दधाति" इति। 'राजपुत्राः' अभिषिक्तक्षत्रियपुत्राः स्वयं राज्यार्हाः। तैः शतसङ्ख्याकैः सहितोयं 'अध्वर्युः', पूर्व्वस्यां दिशि प्रत्यङ्मुखः स्थित्वा तमश्वं प्रोक्षेत्। अनेनेत्यादिबध्यादि-त्यन्तः प्रोक्षणमन्त्रः। स्पष्टो मन्त्रार्थः। 'वृत्रं' वारकं पापं, शत्रुं वा, राज्यस्वरूपोयं 'अध्वर्युः', यजमानेन राज्यार्थमध्वर्योः परोदानात्। तथाच सूत्रकारेणोक्तं। 'ब्राह्मणा राजानश्चायं वोध्वर्य्यू राजाया ममापचितिः सा वा एतस्मिन् यद्व एष करोति तद्वः कृतमसदिति सम्प्रेष्य यावदज्ञमध्वर्य्यू राजा भवतीति"। योयं राजपुत्रः स 'क्षत्रं' बलरूपः, अतस्तत्प्रोक्षणे सति अस्मिन् यजमाने राज्येनैव सह बलं सम्पादयति।